

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 7705/2021
14.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији су пуномоћници Мирјана Димитријевић и Радован Џанић, адвокати из ... и Стефан Димитријевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1389/21 од 08.06.2021. године, у седници одржаној 14.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1389/21 од 08.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1389/21 од 08.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 811/18 од 09.03.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца и обавезана тужена да им на име накнаде материјалне штете солидарно исплати износ од 578.592,00 динара, са затезном каматом и то: на износ стварне штете од 423.360,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.03.2021. године до исплате и на износ измакле користи од 155.232,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.03.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца у делу којим је тражено да се обавезе тужена да им на име накнаде материјалне штете поред износа досуђеног у ставу првом изреке, солидарно исплати и износ од 602.208,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.03.2021. године до исплате и део тужбеног захтева којим су тужиоци тражили да им суд на досуђени износ накнаде штете исплати законску затезну камату и то: на износ стварне штете од 423.360,00 динара законску затезну камату почев од 15.08.2015. године до 09.03.2021. године и на износ измакле користи од 155.232,00 динара законску затезну камату почев од 15.08.2016. године до 09.03.2021. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима на име трошкова поступка солидарно исплати износ од 119.687,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1389/21 од 08.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована, жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Ивањици П 811/18 од 09.03.2021. године у ставу другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, а ради уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужилаца у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13, 74/13, 55/14, 87/18, 18/20).

Правноснажном пресудом је обавезана тужена да тужиоцима, као правним следбеницима, накнади материјалну штету коју је претрпео њихов правни претходник сада покојни ВВ, а на засаду малињака сорте „Виламет“, на њиховој парцели у општини Ивањица, КО ..., потез „ГГ“, услед елементарне непогоде-града дана 14.05.2015. године. Одговорност тужене за претрпљену штету произлази из чињенице да тужена није поступила у складу са чланом 2, 8. и 11. Закона о ванредним ситуацијама („Службени гласник РС“, број 111/09...93/12) и чланом 18. Закона о метеоролошкој и хидролошкој делатности („Службени гласник РС“, број 88/10), односно није обезбедила изградњу јединственог система заштите од елементарних непогода и није благовремено успоставила систем противградне заштите за 2015. годину.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној по члану 404. став 1. ЗПП, будући да разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова нису у супротности са тумачењем права и правним схватањем Врховног касационог суда у погледу примене одредбе члана 172. Закона о облигационим односима, која је у овом случају примењена. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на непостојање подељене одговорности у овом случају у смислу одредбе члана 192. ЗОО, заправо оспорава утврђено чињенично стање и висина досуђене накнаде штете, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе. Правноснажне пресуде које су достављене уз ревизију не указују нужно на другачији правни став, имајући у виду да одлука у споровима са оваквим захтевом зависи од чињеничног стања сваког конкретног спора. Сагласно наведеном, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Имајући у виду изнето на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 11.05.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 602.208,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу НБС на дан поношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић